

สารบัญ

บทที่	หน้า
๑. กล่าวนำ	๑
๒. หลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการในการปล่อยชั่วคราว	๒
๒.๑ การปล่อยชั่วคราวชั้นสอบสวน	
๒.๒ การปล่อยชั่วคราวชั้นศาล	
๒.๓ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับหลักประกัน เกณฑ์การเรียกประกัน และการประเมินราคาหลักทรัพย์	
๓. วิธีปฏิบัติเมื่อจะปล่อยชั่วคราว	๑๘
๔. ข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ว่าด้วยระเบียบการจัดการทางคดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๒	๑๕
หมวด ๓ เรื่อง ปล่อยชั่วคราว ข้อ ๓๓. ถึงข้อ ๔๓.	
ระเบียบราชการอัยการทหาร พ.ศ.๒๕๐๑ ข้อ ๕. และ	
ระเบียบราชการศาลทหาร พ.ศ.๒๕๓๒ ข้อ ๑๕.	

บทที่ ๑

๑. กล่าวนำ

การปล่อยชั่วคราว เป็นภาษากฎหมาย ตรงกับความหมายที่เรียกกันทั่วไปว่า “การให้ประกันตัว” หรือ “การประกันตัวผู้ต้องหา” นั่นเอง ขั้นตอนของการปล่อยชั่วคราวหรือการประกันตัวผู้ต้องหาที่มีขึ้นเมื่อบุคคลใดก็ตามถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิด หรือกระทำความผิดอาญาแล้วถูกเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่จับกุมควบคุมตัวไว้ ตามกฎหมาย ผู้ต้องหาหรือผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจเป็นญาติ พี่น้อง บิดา มารดา เป็นต้น ก็อาจร้องขอต่อเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องขอให้ปล่อยชั่วคราวหรือขอประกันตัวได้สิทธิดังกล่าวนี้ได้รับการรับรองไว้อย่างชัดเจนในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ด้วย ทั้งนี้ในการปล่อยชั่วคราวนั้น สามารถกระทำได้ ๒ ขั้นตอน คือ ในขั้นของการสอบสวน ซึ่งเป็นขั้นที่ผู้ต้องหา ถูกควบคุมตัวอยู่ระหว่างการสอบสวนโดยอาจอยู่ในชั้นของพนักงานสอบสวนหรือชั้นอัยการก็ได้ ส่วนอีกขั้นตอนหนึ่งคือ ชั้นศาล ซึ่งหมายถึงกรณีผู้ต้องหาถูกฟ้องต่อศาลตกเป็นจำเลยแล้วถูกศาลสั่งควบคุมตัวไว้ระหว่างการพิจารณาคดี การปล่อยชั่วคราวก็อาจมีได้ในขั้นนี้

ในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการทหารซึ่งเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร หากกระทำความผิดอาญา การร้องขอปล่อยชั่วคราวหรือการขอประกันตัวนั้นมีหลักปฏิบัติค่อนข้างแตกต่างไปจากกรณีของบุคคลพลเรือนทั่วไป ทั้งนี้เนื่องจากในส่วนของบุคคลที่อยู่ในอำนาจของศาลทหารกระทำความผิดอาญานั้น มีกระบวนการยุติธรรมที่ใช้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมตัว การพิจารณาคดี แตกต่างออกไปจากบุคคลพลเรือน มีผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ มีอัยการทหาร และมีศาลทหารเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเอกสารนี้มีความมุ่งหมายที่จะให้ข้าราชการทหารทั่วไปได้ทราบถึงหลักเกณฑ์ของการปล่อยชั่วคราว กรณีตกเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญา หลักประกัน เกณฑ์การเรียกประกัน การประเมินราคาหลักทรัพย์ ตลอดจนวิธีการร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว และวิธีปฏิบัติเมื่อจะปล่อยชั่วคราว สามารถใช้เป็นหลักปฏิบัติเมื่อมีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวได้

บทที่ ๒

๒. หลักเกณฑ์ในการปล่อยชั่วคราว

ในการปล่อยชั่วคราว หรือการประกันตัวผู้ต้องหา ซึ่งเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารนั้น มีหลักเกณฑ์กำหนดไว้ใน ข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ว่าด้วยระเบียบจัดการทางคดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๒ ระเบียบราชการอัยการทหาร พ.ศ.๒๕๐๑ และระเบียบราชการศาลทหาร พ.ศ.๒๕๑๒ ซึ่งถือเป็นหลักกฎหมายที่ใช้สำหรับการดำเนินการเกี่ยวกับการปล่อยชั่วคราวทั้งหมด ดังนั้นเมื่อข้าราชการ ทหาร นักเรียน ทหารในสังกัดกระทรวงกลาโหมซึ่งเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารกระทำผิดหรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญา ถูกพนักงานสอบสวนซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ทหารควบคุมตัวไว้ การดำเนินการปล่อยชั่วคราวก็จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังที่จะกล่าวต่อไป ในการปล่อยชั่วคราวนี้สามารถแบ่งออกได้เป็น ๒ ชั้น คือ

๒.๑ การปล่อยชั่วคราวชั้นสอบสวน การปล่อยชั่วคราวในชั้นนี้เกิดเมื่อผู้ต้องหาถูกเจ้าพนักงานสอบสวนซึ่งอาจเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารผู้ที่ได้รับแต่งตั้งจากผู้บังคับบัญชาให้ทำการสอบสวนดำเนินคดีอาญาต่อผู้ต้องหาที่เป็นบุคคลซึ่งอยู่ในอำนาจศาลทหารและกระทำผิดในคดีอาญาที่ฝ่ายทหารมีอำนาจสอบสวนเองได้ แจ้งข้อหาให้ผู้ต้องหาทราบและมีการสั่งควบคุมตัวไว้ ระหว่างการสอบสวน จนกว่าจะมีการส่งฟ้องต่อศาล สามารถแบ่งการปล่อยชั่วคราวในชั้นนี้ออกได้เป็นอีก ๒ ชั้น คือ

๒.๑.๑ ชั้นเจ้าพนักงานสอบสวนซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร และหรือชั้นพนักงานสอบสวนซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ

๒.๑.๑.๑ กรณีการปล่อยชั่วคราวชั้นพนักงานสอบสวนซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร ที่ได้รับแต่งตั้งให้สอบสวนดำเนินคดีอาญาต่อผู้ต้องหา เกิดขึ้นเมื่อบุคคลซึ่งอยู่ในอำนาจศาลทหารต้องหาว่ากระทำผิดทางอาญา ซึ่งอยู่ในอำนาจศาลทหาร และทางฝ่ายทหารต้องการจะดำเนินคดีเองคือทำการสอบสวนและควบคุมตัวผู้ต้องหาเอง ไม่เกี่ยวข้องกับพนักงานสอบสวนซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ เมื่อจับกุมบุคคลนั้น ได้แล้ว ก็ต้องทำการควบคุมตัวไว้ในฐานะเป็นผู้ต้องหา การควบคุมตัวระหว่างสอบสวนผู้บังคับบัญชาของผู้ต้องหาสามารถควบคุมตัวได้นานถึง ๕๐ วัน การปล่อยชั่วคราวในระหว่างนี้สามารถดำเนินการได้ดังนี้

ก. ผู้มีสิทธิร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว ได้แก่ ผู้ต้องหา หรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องซึ่งอาจเป็นญาติพี่น้อง บิดา มารดา คู่สมรสก็ได้

ข. ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ได้แก่ ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ คือ ผู้บังคับบัญชาของผู้ต้องหาซึ่งมีตำแหน่งตั้งแต่ชั้นผู้บัญชาการกองพลขึ้นไป หรือมีตำแหน่งตั้งแต่ชั้นผู้บังคับกองพันขึ้นไปที่อยู่ต่างท้องถิ่นกับผู้บังคับบัญชามีตำแหน่งชั้นผู้บัญชาการกองพลขึ้นไป

ค. วิธีดำเนินการขอให้ปล่อยชั่วคราว ต้องทำเป็นหนังสือหรือคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวยื่นต่อผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ หรือผู้มีอำนาจสั่งปล่อยชั่วคราว ซึ่งกระทำได้ ๓ วิธี คือ

(ก) ทำคำร้องหรือหนังสือเพียงอย่างเดียวยื่นต่อผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ หรือ

(ข) ทำคำร้องโดยมีประกันซึ่งก็คือสัญญาประกันเป็นลายลักษณ์อักษร เสนอผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ หรือ

(ค) ทำคำร้องโดยมีประกัน คือ สัญญาประกันเป็นลายลักษณ์อักษร และมีหลักประกัน เสนอต่อผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ

ง. หลักเกณฑ์ในการใช้ดุลพินิจคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวของผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ ในการวินิจฉัยคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวนั้นเป็นอำนาจของผู้มีอำนาจสั่งลงโทษที่จะพิจารณาโดยใช้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(ก.) ความหนักเบาแห่งข้อหา

(ข.) พยานหลักฐานมีเพียงใด

(ค.) พฤติการณ์ต่าง ๆ แห่งคดีเป็นอย่างไร

(ง.) เชื่อถือผู้ร้องขอประกันหรือหลักประกันได้เพียงใด

(จ.) ผู้ต้องหา น่าจะหลบหนีหรือไม่

(ฉ.) ภัยอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดจากการปล่อยชั่วคราวมีเพียงใดหรือไม่

(ช.) มีคำคัดค้านของผู้จับ ผู้สอบสวน หรืออัยการทหาร แล้วแต่กรณีผู้มีอำนาจสั่งลงโทษพึงรับประกอบการวินิจฉัยได้

(ซ.) ในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไป ถ้ามีคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษต้องถามผู้จับ ผู้สอบสวน หรืออัยการทหารว่าจะคัดค้านประการใดหรือไม่

(ฅ.) ในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกในอัตราอย่างสูงตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป ผู้ที่ถูกปล่อยชั่วคราวต้องมีประกัน และจะมีหลักประกันด้วยหรือไม่ก็ได้ ส่วนคดีอย่างอื่นจะปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีประกันหรือมีประกันหรือมีประกันและหลักประกันด้วยก็ได้ และเมื่อจะปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีประกันเลย ก่อนที่จะปล่อยไปให้ผู้ต้องหาสาบาน หรือปฏิญาณตนว่าจะมาตามนัด

๒.๑.๑.๒ กรณีการปล่อยชั่วคราวชั้นพนักงานสอบสวนซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ

เป็นกรณีที่ทหารหรือบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมและควบคุมตัวแล้ว การปล่อยชั่วคราวก็สามารถมีได้ในชั้นนี้ แยกออกได้ ๒ กรณี คือ

กรณีที่ ๑ คือ กรณีที่ทหารหรือบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารถูกจับกุมคุมขังตัวไว้ตามอำนาจของพนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ การร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวนั้นสามารถกระทำได้อย่างคลึงกับกรณี ที่กล่าวไว้ในข้อ ๒.๑.๑.๑ แต่มีข้อแตกต่างกันบางประการคือ

ก. ผู้มีสิทธิร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว ตัวผู้ต้องหา หรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้อง

ข. ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ได้แก่ สารวัตรใหญ่ สารวัตรที่เป็นหัวหน้ารับผิดชอบหน่วยงาน สารวัตรสถานีตำรวจภูธรอำเภอ สารวัตรสถานีตำรวจภูธรตำบล หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาการแทน

ค. วิธีดำเนินการขอให้ปล่อยชั่วคราว ต้องทำเป็นคำร้องขอประกันตามแบบฟอร์มที่กรมตำรวจได้ กำหนดไว้พร้อมกับเสนอสัญญาประกันกับผู้ประกันหรือหลักทรัพย์ที่จะใช้ประกันด้วย เสนอต่อพนักงาน

สอบสวนหรืออัยการ ถ้าผู้ต้องหา นั้นถูกควบคุม โดยอำนาจของพนักงานสอบสวน แต่ถ้าผู้ต้องหา นั้นถูกควบคุมตามหมายศาลก็จะยื่นคำร้องพร้อมด้วยหลักประกันดังกล่าวต่อศาลที่ออกหมายนั้น

ง. หลักเกณฑ์ในการใช้ดุลพินิจคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวของพนักงานสอบสวนหรือของศาล เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กล่าวคือ

๑) ในการวินิจฉัยคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว ให้พึงพิจารณาข้อเหล่านี้ประกอบ

- ความหนักเบาแห่งข้อหา
- พยานหลักฐานที่นำมาสืบแล้วมีเพียงใด
- พฤติการณ์ต่าง ๆ แห่งคดีเป็นอย่างไร
- เชื้อฉ้อผู้ร้องขอประกันหรือหลักประกันได้เพียงใด
- ผู้ต้องหาหรือจำเลยน่าจะหลบหนีหรือไม่
- ภัยอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดจากการปล่อยชั่วคราวมีเพียงใดหรือไม่
- ในกรณีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยต้องขังตามหมายศาล ถ้ามีคำคัดค้านของพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการหรือโจทก์แล้วแต่กรณี ศาลพึงรับประกอบกรณีวินิจฉัยได้

พนักงานอัยการหรือโจทก์แล้วแต่กรณี ศาลพึงรับประกอบกรณีวินิจฉัยได้

๒) ในกรณีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยต้องหาหรือถูกฟ้องในความผิดมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสิบปี ถ้ามีคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวในระหว่างสอบสวนหรือระหว่างการพิจารณาของศาลชั้นต้น ศาลจะต้องถามพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือโจทก์ว่าจะคัดค้านประการใดหรือไม่ ถ้าไม่อาจถามได้โดยมีเหตุอันควรศาลจะงดการถามเสียก็ได้แต่ต้องบันทึกเหตุอันไว้

๓) ในคดีมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสามปีขึ้นไป ผู้ที่ถูกปล่อยชั่วคราวต้องมีประกัน และจะมีหลักประกันด้วยหรือไม่ก็ได้ ในคดีอย่างอื่นจะปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีประกันเลย หรือมีประกันหรือมีประกันและหลักประกันด้วยก็ได้

๔) เมื่อจะปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีประกันเลย ก่อนที่จะปล่อยไปให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยสาบานหรือปฏิญาณตนว่าจะมาตามนัดหรือหมายเรียก

๕) เมื่อจะปล่อยชั่วคราวโดยมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกัน ก่อนปล่อยไปให้ผู้ประกันหรือผู้เป็นหลักประกันลงลายมือชื่อในสัญญาประกันนั้น

ในสัญญาประกันนอกจากข้อความอย่างอื่นอันพึงมี ต้องมีข้อความดังนี้ด้วย

(๑) ผู้ถูกปล่อยชั่วคราวหรือผู้ประกัน แล้วแต่กรณี จะปฏิบัติตามนัดหรือหมายเรียกของเจ้าพนักงานหรือศาล ซึ่งให้ปล่อยชั่วคราว

(๒) เมื่อผิดสัญญาจะใช้เงินจำนวนที่ระบุไว้

๖) เมื่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการสั่งปล่อยชั่วคราวไม่ว่าจะมีประกันหรือมีประกันและหลักประกันหรือไม่ การปล่อยชั่วคราวนั้นให้ใช้ได้ระหว่างการสอบสวนหรือจนกว่าผู้ต้องหาถูกศาลสั่งขังระหว่างสอบสวนหรือจนถึงศาลประทับฟ้อง แต่มิให้เกินสามเดือนนับแต่วันแรกที่มีการปล่อยชั่วคราว ไม่วาเป็นการปล่อยชั่วคราวโดยพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นทำให้ไม่อาจทำการ

สอบสวนได้เสร็จภายในกำหนดสามเดือน จะยืดเวลาการปล่อยชั่วคราวให้เกินสามเดือนก็ได้ แต่มิให้เกินหกเดือน

เมื่อการปล่อยชั่วคราวสิ้นสุดลงตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้ายังมีความจำเป็นที่จะต้องควบคุมผู้ต้องหาไว้ต่อไปให้ส่งผู้ต้องหามาศาล และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๗ วรรคสี่ ถึงวรรคเก้า แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาใช้บังคับ

จ. นายทหารชั้นสัญญาบัตรประจำการต้องหาในคดีอาญา ที่มีโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ให้พนักงานสอบสวนยอมให้นายทหารผู้นั้นประกันตัวเองได้ แต่ถ้าคดีที่ต้องหาโทษสูงกว่าที่กำหนดไว้ จะต้องมีผู้ประกันหรือหลักประกันที่สมควร แล้วรายงานให้ ผู้บังคับบัญชาทหารทราบ

ในกรณีที่คดีต้องหา มีโทษสูงกว่าที่กำหนดไว้ในวรรคต้น และนายทหารผู้ต้องหาไม่มีผู้ประกันหรือหลักประกันที่ดี พนักงานสอบสวนเห็นไม่ควรให้ประกันที่ดี ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาฝ่ายทหารมารับตัวตามระเบียบ

กรณีที่ ๒ เป็นกรณีที่ทหารหรือบุคคลซึ่งอยู่ในอำนาจศาลทหารถูกพนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัวแต่เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารรับตัวไปควบคุมตัวตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้และตามข้อตกลงระหว่างกระทรวงกลาโหมกับกระทรวงมหาดไทย การปล่อยชั่วคราวในชั้นนี้มีหลักเกณฑ์การปฏิบัติเช่นเดียวกับการปล่อยชั่วคราวดังกล่าวไว้ในข้อ ๒.๑.๑.๑ ทุกประการ

๒.๑.๒ ชั้นอัยการทหาร

การปล่อยชั่วคราวในชั้นนี้เริ่มต้นที่ตัวผู้ต้องหาหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องยื่นคำร้องขอให้ปล่อยผู้ต้องหาชั่วคราว พร้อมด้วยประกันหรือหลักประกันต่ออัยการทหาร เมื่ออัยการทหารรับคำร้องแล้วก็จะพิจารณาและเสนอความเห็นต่อผู้มีอำนาจสั่งควบคุมตัว พร้อมด้วยเหตุผลว่าสมควรปล่อยชั่วคราวหรือไม่ ถ้าเห็นสมควรปล่อยชั่วคราวโดยให้มีประกัน หรือหลักประกันเป็นมูลค่าเท่าใดและหลักประกันที่ผู้ร้องขอเสนอมานั้นเหมาะสมหรือไม่เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้มีอำนาจสั่งควบคุมตัวพิจารณาสั่งการ

๒.๒ การปล่อยชั่วคราวชั้นศาลทหาร

เมื่อผู้ต้องหาถูกฟ้องเป็นจำเลยต่อศาลทหาร และศาลได้สั่งให้ควบคุมตัวไว้ระหว่างการพิจารณาคดี การปล่อยชั่วคราวในชั้นนี้อาจทำได้โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

๒.๒.๑ ผู้มีสิทธิร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวในชั้นศาล ได้แก่ ผู้ต้องหา หรือจำเลย หรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้อง

๒.๒.๒ ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ได้แก่ ศาลทหารที่มีอำนาจพิจารณาคดีนั้น

๒.๒.๓ วิธีการร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว กระทำได้ ๓ วิธีคือ

ก. ทำเป็นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวอย่างเดียวเสนอต่อศาลที่มีอำนาจ หรือ

ข. ทำเป็นคำร้องโดยมีประกัน (สัญญาเป็นลายลักษณ์อักษร) เสนอต่อศาลที่มีอำนาจหรือ

ค. ทำเป็นคำร้องโดยมีประกัน (สัญญาเป็นลายลักษณ์อักษร) หรือหลักประกันเสนอต่อศาลที่มีอำนาจ

๒.๒.๔ หลักเกณฑ์ในการใช้ดุลยพินิจคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวของศาล เป็นไปตามประมวลประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาดังกล่าวในข้อ ๒.๑.๑.๒ ง.

๒.๓ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับหลักประกัน การเรียกประกันและการประเมินราคาหลักทรัพย์

ในการปล่อยชั่วคราวนั้นสามารถกระทำได้ ๓ วิธี คือ ปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีประกัน, ปล่อยชั่วคราวโดยมีประกันและปล่อยชั่วคราวโดยมีประกันและหลักประกันด้วย ซึ่งส่วนใหญ่แล้วในการปล่อยชั่วคราวมักเป็นกรณีสองวิธีหลัง คือมีประกันเพียงอย่างเดียว หรือมีหลักประกันเพิ่มขึ้นด้วย นอกจากนั้นแล้วยังมีหลักเกณฑ์สำหรับผู้มีอำนาจสั่งปล่อยชั่วคราวในการพิจารณาการปล่อยชั่วคราวในเรื่องที่เกี่ยวกับหลักประกัน การเรียกประกันและการประเมินราคาหลักทรัพย์ ดังนี้

๒.๓.๑ หลักประกัน ที่ใช้กันโดยทั่วไปในการปล่อยชั่วคราวไม่ว่าจะในชั้นการสอบสวนหรือชั้นศาลทหาร มี ๓ ชนิด คือ

- ก. มีเงินสดมาวาง
- ข. มีหลักทรัพย์อื่นมาวาง
- ค. มีบุคคลมาเป็นหลักประกัน โดยแสดงหลักทรัพย์

นอกจากนี้แล้ว ในชั้นการสอบสวนกรณีที่บุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารถูกจับกุม และคุมขังอยู่โดยพนักงานสอบสวนซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ หากผู้นั้นเป็นนายทหารสัญญาบัตรประจำการและต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา มีโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ก็อาจใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนเองเป็นหลักประกันตนเองในการร้องขอปล่อยชั่วคราวต่อพนักงานสอบสวนซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ตามข้อตกลงระหว่างกระทรวงกลาโหมกับกระทรวงมหาดไทย

๒.๓.๒ หลักทรัพย์ เกณฑ์การเรียกประกันและการประเมินราคาหลักทรัพย์ สำหรับการปล่อยชั่วคราวในชั้นสอบสวนกรณีฝ่ายทหารเป็นผู้ทำการสอบสวนหรือกรณีผู้ต้องหาถูกควบคุมตัวโดยฝ่ายทหาร มีหลักเกณฑ์ดังนี้

๒.๓.๒.๑ หลักทรัพย์ที่จะใช้เป็นหลักประกัน ได้แก่

- โฉนดที่ดิน - เงินสด
- พันธบัตรรัฐบาล
- สลากออมสิน
- ใบรับเงินฝากประจำของธนาคาร

๒.๓.๒.๒ เกณฑ์เรียกประกัน

- โทษประหารชีวิต ไม่ควรให้ประกัน
- โทษจำคุกตลอดชีวิต เกณฑ์เรียกประกัน ๒ แสนบาท ถึง ๔ แสนบาท

- โทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่ ๑๕ ปี ถึง ๒๐ ปี เกณฑ์การเรียกประกัน ๑ แสนบาท ถึง ๔ แสนบาท
- โทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่ ๑๐ ปี ถึง ๑๕ ปี เกณฑ์เรียกประกัน ๑ แสนบาท ถึง ๑ แสน ๕ หมื่นบาท
- โทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่ ๕ ปี ถึง ๑๐ ปี เกณฑ์เรียกประกัน ๕ หมื่นบาท ถึง ๑ แสนบาท
- โทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๕ ปี เกณฑ์เรียกประกัน ๑ หมื่นบาท ถึง ๕ หมื่นบาท
- โทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่ ๖ เดือน ถึง ๑ ปี เกณฑ์เรียกประกัน ๕ พันบาท ถึง ๑ หมื่นบาท
- โทษจำคุกต่ำกว่า ๖ เดือน เกณฑ์เรียกประกันไม่เกิน ๕ พันบาท

๒.๓.๒.๓ การประเมินราคาหลักประกัน สำหรับเงินสด พันธบัตรรัฐบาล สลากออมสิน และใบรับเงินฝากประจำของธนาคาร นั้นไม่มีปัญหา ส่วนโฉนดที่ดินนั้นต้องให้สำนักงานที่ดินจังหวัดหรือที่ดินเขต หรือหอทะเบียนที่ดินแล้วแต่กรณี ตีราคารับรองมาเสียก่อน

๒.๓.๓ หลักทรัพย์ เกณฑ์การเรียกประกันและการประเมินราคาหลักทรัพย์ สำหรับการปล่อยชั่วคราวในชั้นสอบสวน กรณีพนักงานสอบสวนซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม และคุมขังผู้ต้องหา มีหลักเกณฑ์ดังนี้

๒.๓.๓.๑ หลักทรัพย์ที่ใช้เป็นหลักประกัน มี ๑๐ ชนิด คือ

- เงินสดเป็นธนบัตรของรัฐบาลไทย
- โฉนดที่ดิน ซึ่งเจ้าพนักงานที่ดินได้ประเมินราคาแล้ว หรือพนักงานสอบสวนเชื่อว่าที่ดินราคาสูงไม่น้อยกว่า ๒ เท่า จำนวนเงินที่ระบุไว้ในสัญญาประกัน
- หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓ ก.) ซึ่งเจ้าพนักงานที่ดินได้ประเมินราคา หรือพนักงานสอบสวนเชื่อว่าที่ดินราคาสูงไม่น้อยกว่า ๒ เท่าของจำนวนเงินที่ระบุไว้ในสัญญาประกัน
- พันธบัตรของรัฐบาล
- สลากออมสินและสมุดฝากเงินออมสินประเภทประจำ
- ใบรับเงินฝากประจำของธนาคาร
- ตัวแลกเงินที่ธนาคารเป็นผู้จ่ายและธนาคารผู้จ่ายได้รับรองตลอดไปแล้ว
- ตัวสัญญาใช้เงินที่ธนาคารเป็นผู้ออกตัว
- เช็คที่ธนาคารเป็นผู้สั่งจ่ายหรือรับรอง
- หนังสือรับรองของธนาคารเพื่อชำระเบี้ยปรับแทนในกรณีผิดสัญญาประกัน

๒.๓.๓.๒ ระดับการตีราคาประกันตัวผู้ต้องหา เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กรมตำรวจได้กำหนดไว้ในคดีความผิดแต่ละคดี ดังนี้

๑) ความผิดฐานคูหมีนเจ้าพนักงาน

ตีราคาประกันประมาณ ๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๒) ความผิดฐานต่อสู้ขัดขวางเจ้าพนักงาน

ตีราคาประกันประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๓) ความผิดฐานเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

ตีราคาประกันประมาณ ๕๐,๐๐๐ - ๑๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๔) ความผิดฐานแจ้งความเท็จ เบิกความเท็จ

ตีราคาประกันประมาณ ๔๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๕) ความผิดฐานขัดขืนหมายศาล

ตีราคาประกันประมาณ ๒,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๖) ความผิดฐานช่องโจร

ตีราคาประกันประมาณ ๔,๐๐๐ บาทขึ้นไป

ช่องโจรมีอาวุธปืนหรือของกลาง ตีราคาประกันประมาณ ๘,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๗) ความผิดฐานปลอมแปลงเอกสาร

- เอกสารธรรมดาหรือเอกสารสิทธิ์ ตีราคาประกันประมาณ ๕๐,๐๐๐ - ๘๐,๐๐๐

บาทขึ้นไป

- เอกสารราชการ ตีราคาประกันประมาณ ๖๐,๐๐๐ - ๑๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

- เอกสารสิทธิ์ซึ่งเป็นเอกสารราชการ ตีราคาประกันประมาณ ๘๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๘) ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา เป็นตุระจัดหา ล่อลวงหญิง

ตีราคาประกันประมาณ ๘๐,๐๐๐ - ๑๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๙) ความผิดฐานกระทำอนาจาร

ตีราคาประกันประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๑๐) ความผิดฐานพรากผู้เยาว์

ตีราคาประกันประมาณ ๕๐,๐๐๐ - ๘๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๑๑) ความผิดฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กายหรือ จิตใจ

ของผู้อื่น

ตีราคาประกันประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๑๒) ความผิดฐานทำร้ายร่างกายสาหัส

ตีราคาประกันประมาณ ๖๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๑๓) ความผิดฐานพยายามฆ่า

ตีราคาประกันประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๑๔) ความผิดฐานฆ่าผู้อื่น

ตีราคาประกันประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๑๕) ความผิดฐานหมิ่นประมาทผู้อื่น

ตีราคาประกันประมาณ ๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๑๖) ความผิดฐานกระทำโดยประมาท เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายสาหัส

ตีราคาประกันประมาณ ๓๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๑๗) ความผิดฐานลักทรัพย์ธรรมดา หรือน้อย โกงธรรมดา หรือยักยอกทรัพย์

ตีราคาประกันประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๑๘) ความผิดฐานลักทรัพย์ วิวาททรัพย์ รับของโจร

- ลักทรัพย์ในกรณีเหตุฉกรรจ์ ตีราคาประกันประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป
- ลักทรัพย์โดยใช้ยานพาหนะ ตีราคาประกันประมาณ ๒๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป
- วิวาททรัพย์ ตีราคาเช่นเดียวกับลักทรัพย์ กรณีมีเหตุฉกรรจ์ หรือ โดยใช้

ยานพาหนะ

- รับของโจร ตีราคาประกันประมาณ ๔๐,๐๐๐ - ๘๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๑๙) ความผิดฐานริดเอาทรัพย์ ครอบครองทรัพย์

ตีราคาประกันประมาณ ๖๐,๐๐๐ - ๘๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๒๐) ความผิดฐานชิงทรัพย์

ตีราคาประกันประมาณ ๘๐,๐๐๐ - ๑๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๒๑) ความผิดฐานปล้นทรัพย์

ตีราคาประกันประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๒๒) ความผิดฐานถือ โกงประชาชน

ตีราคาประกันประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๒๓) ความผิดฐานบุกรุก

ตีราคาประกันประมาณ ๓๐,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

ความผิดตาม พ.ร.บ.อื่น ๆ

๒๔) ความผิดตาม พ.ร.บ.จราจร ฐานประมาทเป็นเหตุให้คนตาย

- ถ้าเป็นรถส่วนบุคคล ตีราคาประกันประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป
- ถ้าเป็นรถรับจ้าง ตีราคาประกันประมาณ ๕๐,๐๐๐ - ๘๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป
- ถ้ามีพฤติการณ์จะหลบหนี ตีราคาประกันประมาณ ๘๐,๐๐๐ - ๑๐๐,๐๐๐ บาท

ขึ้นไป

๒๕) ความผิดตาม พ.ร.บ.อาวุธปืน

- มีอาวุธปืน เครื่องกระสุน หรือวัตถุระเบิด ที่นายทะเบียนไม่สามารถออก

ใบอนุญาตให้ได้ไว้ในครอบครอง (อาวุธสงคราม) ตีราคาประกันประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

- มีอาวุธปืนไม่มีทะเบียนไว้ในความครอบครอง ติราคาประกัน ประมาณ ๓๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป
- พกพาอาวุธปืนมีทะเบียนหรือมี และพกพา ติราคาประกัน ประมาณ ๒๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป
- ยิงปืนโดยประมาท หรือกระทำป็นล้นโดยประมาท เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ติราคาประกันประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๒๖) ความผิดตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ

- มีกัญชาเล็กน้อยไม่เกิน ๒๐ กรัม ติราคาประกันประมาณ ๒๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป
- จำหน่ายกัญชาและมิกัญชาไว้เพื่อจำหน่าย ติราคาประกัน ประมาณ ๒๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป
- มีเฮโรอีนเล็กน้อยไม่เกิน ๑ กรัม ติราคาประกันประมาณ ๒๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป
- มีเฮโรอีนจำนวน ๑ - ๒๐ กรัม ในความครอบครอง ติราคาประกันประมาณ ๓๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป
- จำหน่ายเฮโรอีนไม่เกิน ๑ กรัม ติราคาประกันประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป
- จำหน่ายเฮโรอีน จำนวนไม่เกิน ๑ - ๕ กรัม ติราคาประกันประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป
- จำหน่ายเฮโรอีน จำนวนเกิน ๕ - ๒๐ กรัม ติราคาประกันประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป
- มีฝิ่นไว้ในความครอบครอง หรือจำหน่าย ติราคาเช่นเดียวกับมีเฮโรอีน ไว้ในความครอบครองหรือจำหน่าย

๒๗) ความผิดตาม พ.ร.บ.การพนัน

- ผู้เล่นการพนันตามบัญชี ก. ติราคาประกันสำหรับลูกค้าผู้เล่น ประมาณ ๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป
- ผู้เล่นการพนันตามบัญชี ข. ติราคาประกันสำหรับลูกค้าผู้เล่น ประมาณ ๒,๐๐๐ บาทขึ้นไป
- เจ้ามือหรือเจ้าบ้านผู้จัดให้มีการเล่นการพนันตามบัญชี ก. ติราคาประกันประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป
- เจ้ามือหรือเจ้าบ้านผู้จัดให้มีการเล่นการพนันตามบัญชี ข. ติราคาประกันประมาณ ๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๒๘) ความผิดตาม พ.ร.บ.ค้าประเวณี

- หญิงผู้กระทำการค้าประเวณี ติราคาประกันประมาณ ๒,๐๐๐ บาทขึ้นไป

- เจ้าสำนักหรือผู้เป็นธุระจัดหาหญิงผู้กระทำการค้าประเวณี ตีราคาประกัน ประมาณ ๒๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

- ชายแมงดาหรือชายผู้ดำรงชีพด้วยรายได้จากหญิงผู้กระทำการค้าประเวณีตีราคาประกัน ๒๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๒๙) ความผิดตาม พ.ร.บ.สถานบริการ

- ผู้ได้รับอนุญาต หรือผู้จัดการ กระทำความผิด ตีราคาประกันประมาณ ๒๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

- หญิงบริการ กระทำความผิด ตีราคาประกันประมาณ ๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๓๐) ความผิดตาม พ.ร.บ.ค้ากำไรเกินควร

ตีราคาประกันประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๓๑) ความผิดตาม พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์

ตีราคาประกันประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๓๒) ความผิดตาม พ.ร.บ.ศุลกากร

ตีราคาประกันประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ - ๓๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป ทั้งนี้โดยขึ้นอยู่กับราคาสินค้าด้วย

๓๓) ความผิดตาม พ.ร.บ. ชั่ง, ตวง, วัด

ตีราคาประกันประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

๓๔) ความผิดตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค

- ถ้าหลักประกันเป็นเงินสด และสมุดฝากเงินออมสินประเภทประจำ สลากออมสิน ใบรับฝากประจำของธนาคาร ตัวแลกเงินที่ธนาคารเป็นผู้จ่าย และธนาคารผู้จ่ายได้รับรองตลอดไป ตัวสัญญาที่ธนาคารเป็นผู้ออกตัว เช็คที่ธนาคารเป็นผู้สั่งจ่ายหรือรับรอง หนังสือรับรองของธนาคารเพื่อชำระ เบี้ยปรับแทนในกรณีผิดสัญญาประกัน หรือพันธบัตรของรัฐบาล จะตีราคาประกัน ไม่น้อยกว่า ๑/๒ ของจำนวนเงินตามเช็ค แต่ไม่เกินจำนวนเงินตามเช็ค และ

- ถ้าหลักประกันเป็นโฉนดที่ดิน ตราจอง หรือ น.ส.๓ จะตีราคาประกันไม่น้อยกว่า ๓/๔ ของจำนวนเงินตามเช็ค แต่ไม่เกินจำนวนเงินตามเช็ค

๒.๓.๓.๓ หลักเกณฑ์การใช้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว

๒.๓.๓.๓.๑ ในชั้นศาล เป็นไปตามระเบียบราชการฝ่ายตุลาการ ฉบับที่ ๘ ลง ๒๒ ม.ค.๓๖ ดังนี้

ก. ให้ข้าราชการพลเรือนระดับ ๓ - ๕ หรือข้าราชการอื่นที่เทียบเท่า ทำสัญญาประกันหรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันได้ในวงเงินไม่เกินหกหมื่นบาท

- ให้ข้าราชการพลเรือน ระดับ ๖ - ๘ หรือข้าราชการอื่นที่เทียบเท่าทำสัญญาประกัน หรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันได้ในวงเงินไม่เกินสองแสนบาท

- ให้ข้าราชการพลเรือน ระดับ ๕ - ๑๐ หรือข้าราชการอื่นที่เทียบเท่าทำสัญญาประกัน หรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันได้ในวงเงินไม่เกินห้าแสนบาท

- ให้ข้าราชการพลเรือน ระดับ ๑๑ หรือข้าราชการอื่นที่เทียบเท่าทำสัญญาประกัน หรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันได้ในวงเงินไม่เกินแปดแสนบาท

ข. ให้พนักงานรัฐวิสาหกิจทำสัญญาประกัน หรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันได้ในทำนองเดียวกับข้าราชการอื่นตามที่ระบุไว้ในข้อ ก.

ค. ให้สมาชิกวุฒิสภาและข้าราชการการเมือง ทำสัญญาประกัน หรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันได้ในวงเงินไม่เกินแปดแสนบาท

ง. บุคคลอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในข้อ ก. ถึงข้อ ค. ให้ทำสัญญาประกัน หรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันได้ในวงเงินตามที่ศาลจะเห็นสมควรเป็นกรณี ๆ ไป

จ. ให้ผู้ที่ขอทำสัญญาประกัน หรือใช้ตนเองเป็นหลักประกัน ตามข้อ ก. ข้อ ข. หรือข้อ ค. เสนอหนังสือรับรองจากต้นสังกัดแสดงสถานะ ระดับ อัตราเงินเดือน และหากมีภาระผูกพันในการทำสัญญาประกัน หรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันรายอื่นอยู่ ก็ให้แสดงภาระผูกพันนั้นด้วย

ฉ. ในกรณีที่การใช้นุ้บุคคลเป็นประกัน หรือหลักประกัน ตามวงเงินที่กำหนดไว้ในข้อ ก. ถึงข้อ ง. แล้ว ยังไม่เป็นการเพียงพอให้ใช้นุ้บุคคล ตามข้อ ก. ถึง ง. หรือหลักทรัพย์อื่นเป็นหลักประกันเพิ่มเติมได้

๒.๓.๓.๓.๒ ในชั้นพนักงานสอบสวนหรือตำรวจ เป็นไปตามคำสั่งกรมตำรวจ ที่ ๖๒๒/๒๕๓๖ ลง ๑๕ เม.ย.๓๖ ดังนี้

ก. ให้ข้าราชการพลเรือน ระดับ ๓ ถึง ๕ หรือข้าราชการอื่นที่เทียบเท่า ข้าราชการทหาร หรือข้าราชการตำรวจที่มียศ ตั้งแต่ ร้อยตรี เรือตรี เรืออากาศตรี หรือร้อยตำรวจตรีถึงพันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรี หรือพันตำรวจตรี ทำสัญญาประกันผู้อื่นหรือตนเองได้ในวงเงินไม่เกินหกหมื่นบาท

ให้ข้าราชการพลเรือน ระดับ ๖ ถึง ๘ หรือข้าราชการอื่นที่เทียบเท่า ข้าราชการทหารหรือข้าราชการตำรวจ ที่มียศตั้งแต่พันโท นาวาโท นาวาอากาศโท หรือพันตำรวจโท ถึงพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก หรือพันตำรวจเอก ข้าราชการตุลาการหรือข้าราชการอัยการ ตั้งแต่ชั้น ๑ ถึง ๒ ทำสัญญาประกันผู้อื่นหรือตนเองได้ในวงเงินไม่เกินสองแสนบาท

ให้ข้าราชการพลเรือนระดับ ๙ ถึง ๑๐ หรือข้าราชการอื่นที่เทียบเท่า ข้าราชการทหารหรือข้าราชการตำรวจที่มียศตั้งแต่ พันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก หรือพันตำรวจเอก ที่ได้รับอัตราเงินเดือน พันเอก(พิเศษ) นาวาเอก(พิเศษ) นาวาอากาศเอก(พิเศษ) หรือ พันตำรวจเอก(พิเศษ) ถึง พลตรี พลเรือตรี พลอากาศตรี หรือพลตำรวจตรี ข้าราชการตุลาการ หรือข้าราชการอัยการ ตั้งแต่ชั้น ๓ ถึง ๔ ทำสัญญาประกันผู้อื่นหรือตนเองได้ในวงเงินไม่เกินห้าแสนบาท

ให้ข้าราชการพลเรือนระดับ ๑๑ หรือข้าราชการอื่นที่เทียบเท่า ข้าราชการทหารหรือข้าราชการตำรวจที่มียศตั้งแต่ พลโท พลเรือโท พลอากาศโท หรือพลตำรวจโท ข้าราชการตุลาการหรือข้าราชการอัยการ ตั้งแต่ชั้น ๕ ขึ้นไป ทำสัญญาประกันผู้อื่นหรือตนเองได้ในวงเงินไม่เกินหนึ่งล้านบาท

ข้าราชการดังกล่าวในข้อ ก. หมายถึงข้าราชการประจำเท่านั้น

ข. ให้ข้าราชการบำนาญ ตั้งแต่ระดับ ๖ หรือเทียบเท่าขึ้นไป ทำสัญญาประกันผู้อื่นหรือตนเองได้ ในวงเงินไม่เกินหกหมื่นบาท

ค. ให้พนักงานรัฐวิสาหกิจ ทำสัญญาประกันผู้อื่นหรือตนเองได้ในทำนองเดียวกับข้าราชการ ตามที่ระบุไว้ในข้อ ก.

ง. ให้สมาชิกรัฐสภา ข้าราชการการเมือง หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ทำสัญญาประกันผู้อื่นหรือตนเองได้ ในวงเงินไม่เกินหนึ่งล้านบาท

จ. ให้สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาเมืองพัทยา สมาชิกสภาเขตกรุงเทพมหานคร กรรมการสุขาภิบาล กำนันและผู้ใหญ่บ้าน ทำสัญญาประกันผู้อื่นหรือตนเองได้ ในวงเงินไม่เกินหกหมื่นบาท

ฉ. ให้ผู้ที่ขอทำสัญญาประกัน ตามข้อ ก. ถึงข้อ จ. แสดงบัตรประจำตัว ต่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบพิจารณาอนุญาตโดยไม่ชักช้า ในกรณีจำเป็นเพื่อทราบเกี่ยวกับสถานะ ระดับ อัตราเงินเดือน หรือภาระผูกพันอื่นใด อาจให้ผู้ยื่นประกันแสดงหนังสือรับรองจากต้นสังกัดและภาระผูกพันนั้น ภายในห้าวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้ประกัน

ช. ในกรณีบุคคล ตามข้อ ก. ถึงข้อ จ. บุคคลใดได้ทำสัญญาประกันผู้อื่นหรือตนเองไว้ แต่หลักประกันยังไม่เป็นการเพียงพอ ให้ใช้บุคคล ตามข้อ ก. ถึงข้อ จ. บุคคลอื่นหรือใช้หลักทรัพย์อื่นเป็นหลักประกันเพิ่มเติมได้

๒.๓.๓.๓.๓ ในชั้นอัยการ เป็นไปตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ลง ๓๐ ก.ย.๓๖ ดังนี้

ก. ให้ข้าราชการพลเรือน ระดับ ๓ - ๕ หรือข้าราชการอื่นที่เทียบเท่าทำสัญญาประกัน หรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันได้ในวงเงินไม่เกินหกหมื่นบาท

ให้ข้าราชการพลเรือน ระดับ ๖ - ๘ หรือข้าราชการอื่นที่เทียบเท่าทำสัญญาประกัน หรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันได้ ในวงเงินไม่เกินสองแสนบาท

ให้ข้าราชการพลเรือน ระดับ ๙ - ๑๐ หรือข้าราชการอื่นที่เทียบเท่าทำสัญญาประกัน หรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันได้ ในวงเงินไม่เกินห้าแสนบาท

ให้ข้าราชการพลเรือน ระดับ ๑๑ หรือข้าราชการอื่นที่เทียบเท่าทำสัญญาประกัน หรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันได้ ในวงเงินไม่เกินแปดแสน

ข้าราชการดังกล่าวในข้อ ก. หมายถึงข้าราชการประจำเท่านั้น

ข. ให้ข้าราชการบำนาญ ตั้งแต่ ระดับ ๖ หรือเทียบเท่าขึ้นไปทำสัญญาประกันผู้อื่น หรือตนเองได้ในวงเงินไม่เกินหกหมื่นบาท

ค. ให้พนักงานรัฐวิสาหกิจทำสัญญาประกันผู้อื่น หรือตนเองได้ในทำนองเดียวกับข้าราชการตามที่ระบุไว้ในข้อ ก.

ง. ให้สมาชิกรัฐสภา ข้าราชการการเมือง หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ทำสัญญาประกันผู้อื่นหรือตนเองได้ ในวงเงินไม่เกินแปดแสนบาท

จ. ให้สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาเมืองพัทยา สมาชิกสภาเขตกรุงเทพมหานคร กรรมการสุขาภิบาล กำนันผู้ใหญ่บ้าน ทำสัญญาประกันผู้อื่นหรือตนเองได้ในวงเงินไม่เกินหกหมื่นบาท

ฉ. บุคคลอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในข้อ ก. ถึงข้อ จ. ให้ทำสัญญาประกันหรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันได้ในวงเงินไม่เกินสามหมื่นบาท

ช. ให้ผู้ที่ขอทำสัญญาประกันตามข้อ ก. ถึงข้อ จ. เสนอหนังสือรับรองจากต้นสังกัดแสดงระดับ อัตราเงินเดือน และหากมีภาระผูกพันในการทำสัญญาประกัน หรือใช้ตนเองเป็นหลักประกันรายอื่นอยู่ให้แสดงภาระผูกพันนั้นด้วย

ให้ผู้ที่ขอทำสัญญาประกันตามข้อ ฉ. ถือปฏิบัติตามความในวรรคก่อนโดยอนุโลม

ซ. ในกรณีบุคคลตามข้อ ก. ถึงข้อ ฉ. บุคคลใดได้ทำสัญญาประกันผู้อื่นหรือตนเองไว้ แต่หลักประกันยังไม่เป็นการเพียงพอ ให้ใช้บุคคลตามข้อ ก. ถึงข้อ ฉ. บุคคลอื่นหรือหลักทรัพย์อื่นเป็นหลักประกันเพิ่มเติมได้

๒.๓.๔ หลักทรัพย์ เกณฑ์การเรียกประกันและการประเมินราคาหลักทรัพย์ สำหรับการปล่อยชั่วคราวในชั้นศาลทหาร

โดยที่ไม่มีกฎหมาย กฎ ข้อบังคับระบุเรื่องหลักทรัพย์ที่อนุญาตให้นำมาประกันผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้ว่ามีทรัพย์ประเภทใดบ้าง จึงเป็นดุลพินิจของศาลที่จะพิจารณาเป็นเรื่อง ๆ ไป อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติศาลทหารได้วางแนวทางไว้เป็นดุลพินิจในการปล่อยชั่วคราว หรือประกันตัวจำเลย ดังนี้

๒.๓.๔.๑ หลักทรัพย์ที่ใช้เป็นหลักประกันคือ

- โฉนดที่ดิน
- เงินสด
- พันธบัตรรัฐบาล
- สลากออมสิน
- ใบรับเงินฝากประจำของธนาคาร

๒.๓.๔.๒ เกณฑ์การเรียกประกัน

- โทษประหารชีวิตอย่างเดียว ไม่ควรให้ประกัน
- โทษจำคุกตลอดชีวิต ๒ แสน ถึง ๔ แสนบาท

- โทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่ ๑๕ ปี ถึง ๒๐ ปี ๑ แสน ถึง ๔ แสนบาท
- โทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่ ๑๐ ปี ถึง ๑๕ ปี ๑ แสน ถึง ๑ แสน ๕ หมื่นบาท
- โทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่ ๕ ปี ถึง ๑๐ ปี ๕ หมื่น ถึง ๑ แสนบาท
- โทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๕ ปี ๑ หมื่นถึง ๕ หมื่นบาท
- โทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่ ๖ เดือน ถึง ๑ ปี ๕ พันบาทถึง ๑ หมื่นบาท
- โทษจำคุกอย่างสูงต่ำกว่า ๖ เดือน ไม่เกินห้าพันบาท
- ความผิดตาม พ.ร.บ.เช็ค ไม่เกิน ๑ ใน ๓ ของราคาเช็ค

๒.๓.๔.๒.๑ คดีในข้อหาประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ใช้หลักการให้ประกันคงพิจารณาบังคับตามเกณฑ์ในข้อ ๒.๓.๔.๒ แต่การเรียกประกันต้องไม่ต่ำกว่า ๒ เท่า ของทุนทรัพย์ในฟ้อง

๒.๓.๔.๒.๒ คดีที่กฎหมายบังคับให้ปรับการให้ประกันคงพิจารณาบังคับตามเกณฑ์ในข้อ ๒.๓.๔.๒ กล่าวมาข้างต้น แต่ต้องไม่ต่ำกว่า ๒ เท่าของค่าปรับที่กฎหมายบังคับไว้

๒.๓.๔.๒.๓ การวางเงินสดในการประกันศาลจะเรียกเงินสดไว้เป็นส่วนหนึ่งของราคาประกันโดยถือเกณฑ์กำหนดว่า เรียกหลักทรัพย์ประกันราคาไม่เกินหนึ่งแสนบาท ให้เรียกเงินสด ๕๐๐ บาท ถ้าเกินกว่า หนึ่งแสนบาทจะเรียกเงินสด ๑,๐๐๐ บาท หรือมากกว่านั้น โดยคำนวณแล้วไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ ของ การตีราคาหลักทรัพย์ประกัน

๒.๓.๔.๓ กรณีการใช้หลักทรัพย์ของธนาคารเป็นหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว

๒.๓.๔.๓.๑ พันธบัตรรัฐบาลหรือสลากออมสิน

- เจ้าของต้องนำหลักทรัพย์มายื่นคำร้องด้วยตนเอง ต้องนำบัตรประจำตัวมาแสดงด้วย เช่นบัตรประชาชน บัตรประจำตัวข้าราชการ ใบขับขี่ กรณีบัตรเหลืองต้องมีบัตรประชาชนใบเก่าหรือรูปถ่ายของตนเองประกอบมาด้วย

- ต้องวางเงินสดประกอบหลักทรัพย์ด้วย จำนวนไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาท (เป็นค่าใช้จ่ายในการบังคับคดีกรณีผิดสัญญาประกัน)

๒.๓.๔.๓.๒ ใบรับเงินฝากประจำของธนาคาร, ตัวแลกเงินที่ธนาคารเป็นผู้จ่าย และธนาคารผู้จ่ายได้รับรองตลอดไปแล้ว, ตัวสัญญาใช้เงินที่ธนาคารเป็นผู้ออกตัว

- ต้องเป็นหลักทรัพย์ที่ธนาคารในจังหวัดเดียวกับที่ตั้งของศาลเป็นผู้ออกหรือเป็นผู้รับรอง

- เจ้าของหลักทรัพย์ต้องมายื่นด้วยตนเอง

- ตัวแลกเงินหรือตัวสัญญาใช้เงินดังกล่าวนี้ วันถึงกำหนดใช้เงินต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ออกตัวแลกเงินหรือตัวสัญญาใช้เงิน

- ต้องนำบัตรประจำตัวมาแสดงด้วย

- ต้องวางเงินสดประกอบหลักทรัพย์ด้วย จำนวนไม่น้อยกว่า

๑,๐๐๐ บาท

๒.๓.๔.๓.๓ หนังสือรับรองของธนาคาร เพื่อชำระเบี้ยปรับแทน ในกรณี

ผิดสัญญาประกัน

- ต้องเป็นหนังสือรับรองของธนาคารในจังหวัดเดียวกับที่ตั้งของศาล
- ต้องนำบัตรประจำตัวมาแสดงด้วย
- ต้องวางเงินสดประกอบหลักทรัพย์ด้วยจำนวนไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาท

บทที่ ๓

วิธีปฏิบัติเมื่อจะปล่อยชั่วคราว๓. วิธีปฏิบัติเมื่อจะปล่อยชั่วคราว

เมื่อผู้มีอำนาจสั่งปล่อยชั่วคราวได้พิจารณาแล้วเห็นว่าควรอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลย ได้ มีหลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติดังนี้

๓.๑ วิธีปฏิบัติเมื่อจะปล่อยชั่วคราวในชั้นสอบสวน

๓.๑.๑ ถ้าจะปล่อยโดยไม่มีประกัน ก่อนปล่อยให้ผู้ต้องหาสาบานหรือปฏิญาณตนว่าจะมาตามนัด หรือ

๓.๑.๒ ถ้าจะปล่อยโดยมีประกันหรือมีประกันและหลักประกัน ต้องให้ผู้ประกันหรือผู้เป็นหลักประกันทำสัญญาประกันแล้วลงลายมือชื่อในสัญญาประกันนั้นไว้ด้วย ทั้งนี้สัญญาประกันนั้นนอกจากจะมีข้อความอย่างอื่นแล้ว ต้องมีข้อความต่อไปนี้ด้วยเสมอ คือ

- ผู้ถูกปล่อยชั่วคราวหรือผู้ประกันแล้วแต่กรณีจะต้องปฏิบัติตามนัดของผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ และ

- เมื่อผิดสัญญาจะใช้เงินตามจำนวนที่ระบุไว้

๓.๒ วิธีปฏิบัติเมื่อจะปล่อยชั่วคราวในชั้นศาล ศาลทหารจะปฏิบัติตามบทบัญญัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ดังนี้

๓.๒.๑ ถ้าจะปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีประกัน ก่อนปล่อยต้องให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยสาบานหรือปฏิญาณตนว่าจะมาตามนัดหรือตามหมายเรียก

๓.๒.๒ ถ้าจะปล่อยชั่วคราวโดยมีประกัน หรือมีประกัน และหลักประกัน ก่อนปล่อยให้ผู้ประกัน หรือผู้เป็นหลักประกันลงลายมือชื่อในสัญญาประกันนั้น และในสัญญาประกันนั้น นอกจากข้อความอย่างอื่นอันพึงต้องมีข้อความดังนี้ด้วย

๓.๒.๒.๑ ผู้ถูกปล่อยชั่วคราว หรือผู้ประกันแล้วแต่กรณีจะปฏิบัติตามนัดหรือหมายเรียกของศาลซึ่งให้ปล่อยชั่วคราว และ

๓.๒.๒.๒ เมื่อผิดสัญญาจะใช้เงินตามจำนวนที่ระบุไว้ นอกจากหลักเกณฑ์ดังกล่าวแล้ว ในทางปฏิบัตินั้นก่อนทำสัญญาประกันศาลจะต้องมีหนังสืออาัยดหลักทรัพย์ที่ผู้ต้องหา หรือจำเลยเสนอขึ้นมา แจ่ง ไปยังเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมหลักทรัพย์นั้น ๆ ทราบ และต้องรอหนังสือตอบรับทราบจากเจ้าหน้าที่ดังกล่าวเรียบร้อยแล้วจึงจะให้ทำสัญญาประกัน

บทที่ ๔

ข้อบังคับกระทรวงกลาโหม
ว่าด้วยระเบียบจัดการทางคดี
(ฉบับที่ ๒)

พ.ศ.๒๕๕๒

หมวด ๓ ปล่อยชั่วคราว

ข้อ ๓๓. คำร้องขอให้ปล่อยผู้ต้องหาชั่วคราว โดยไม่ต้องมีประกันหรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกัน ผู้ต้องหาหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้อง ย่อมยื่นได้ต่อผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ

ข้อ ๓๔. เมื่อได้รับคำร้องให้ปล่อยชั่วคราว ให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษรับสั่งโดยฟังพิจารณาโดยอาศัยหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ประกอบกับการวินิจฉัยคำร้องนั้น คือ

(ก) ความหนักเบาแห่งข้อหา

(ข) พยานหลักฐานมีเพียงใด

(ค) พฤติการณ์ต่าง ๆ แห่งคดีเป็นอย่างไร

(ง) เชื่อถือผู้ร้องขอประกันหรือหลักประกัน ได้เพียงใด

(จ) ผู้ต้องหา น่าจะหลบหนีหรือไม่

(ฉ) ภัยอันตราย หรือความเสียหายที่จะเกิดจากการปล่อยชั่วคราวมีเพียงใด หรือไม่

(ช) ถ้ามีค่าค้ำของผู้จับ ผู้สอบสวน หรืออัยการทหารแล้วแต่กรณีผู้มีอำนาจสั่งลงโทษพึงรับประกอบการวินิจฉัยได้

ข้อ ๓๕. ในคดีมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไป ถ้ามีคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษจะต้องถามผู้จับ ผู้สอบสวน หรืออัยการทหารว่าจะค้ำค้ำนประการใดหรือไม่

ข้อ ๓๖. ในคดีมีอัตราโทษจำคุกในอัตราอย่างสูงตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป ผู้ที่ถูกปล่อยชั่วคราวต้องมีประกัน และจะมีหลักประกันด้วยหรือไม่ก็ได้

- ในคดีอย่างอื่นจะปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีประกันเลย หรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกันด้วยก็ได้

ข้อ ๓๗. เมื่อจะปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีประกันเลย ก่อนที่จะปล่อยไปให้ผู้ต้องหาสาบาน หรือปฏิญาณตนว่าจะมาตามนัด

ข้อ ๓๘. เมื่อจะปล่อยชั่วคราวโดยมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกันก่อนปล่อยไป ให้ผู้ประกัน หรือผู้เป็นหลักประกันลงลายมือชื่อในสัญญาประกันนั้น

- ในสัญญาประกันนอกจากข้อความอย่างอื่นอันพึงมี ต้องมีข้อความดังนี้ด้วย

(ก) ผู้ถูกปล่อยชั่วคราว หรือผู้ประกัน แล้วแต่กรณีจะปฏิบัติตามนัดของผู้มีอำนาจสั่งลงโทษซึ่งให้ปล่อยชั่วคราว

(ข) เมื่อผิดสัญญา จะใช้เงินจำนวนที่ระบุไว้

ข้อ ๓๘. เมื่อผู้มีอำนาจสั่งลงโทษสั่งปล่อยชั่วคราว สัญญาประกันนั้นใช้ได้ระหว่างสอบสวน หรือจนกว่าผู้ต้องหาถูกผู้มีอำนาจสั่งลงโทษสั่งควบคุมระหว่างสอบสวน หรือตลอดไปจนถึงศาลประทับฟ้องเท่านั้น

ข้อ ๔๐. เมื่อจะปล่อยชั่วคราวโดยให้มีประกันและหลักประกันด้วย ก่อนปล่อยตัวไปให้ผู้ร้องขอประกันจัดหาหลักประกันมาคั้งต้องการ

หลักประกันมี ๓ ชนิด คือ

(ก) มีเงินสดมาวาง

(ข) มีหลักทรัพย์อื่นมาวาง

(ค) มีบุคคลมาเป็นหลักประกัน โดยแสดงหลักทรัพย์

ข้อ ๔๑. โดยความปรากฏต่อมา หรือเนื่องจากกลฉ้อฉลหรือผิดหลงปรากฏว่าสัญญาประกันต่ำไป หรือหลักประกันไม่เพียงพอ ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษมีอำนาจเรียกผู้ที่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันมาพร้อมกัน ในกรณีแรก ให้เปลี่ยนสัญญาประกันให้จำนวนเงินสูงขึ้น ในกรณีหลังให้เรียกหลักประกันเพิ่มหรือดีกว่าเดิม

ข้อ ๔๒. การขอลอนสัญญาประกัน หรือขอลอนหลักประกันยอมทำได้เมื่อผู้ทำสัญญามอบตัวผู้ต้องหาคืนต่อผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ

ข้อ ๔๓. เมื่อความรับผิดตามสัญญาประกันหมดไปตามข้อ ๔๒. หรือโดยเหตุอื่นให้คืนหลักประกันแก่ผู้ที่ควรรับไป

ระเบียบราชการอัยการทหาร

พ.ศ.๒๕๐๑

ข้อ ๕. การปล่อยผู้ต้องหาชั่วคราว

เมื่อมีคำร้องขอให้ปล่อยผู้ต้องหาชั่วคราว ในเมื่อสำนวนการสอบสวนยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของอัยการทหาร ให้เป็นหน้าที่ของอัยการทหารพิจารณาคำร้องนั้น และเสนอความเห็นต่อผู้มีอำนาจสั่งควบคุมพร้อมด้วยเหตุผลว่าสมควรจะปล่อยผู้ต้องหาชั่วคราวหรือไม่ ถ้าเห็นสมควรปล่อยชั่วคราว โดยให้มีประกันหรือหลักประกันเป็นมูลค่าเท่าใด และหลักประกันที่ผู้ร้องขอเสนอมานั้นเหมาะสมหรือไม่ เพื่อเป็นทางให้ผู้มีอำนาจสั่งควบคุมพิจารณาสั่งการ

เมื่อมีคำสั่งให้ปล่อยตัวผู้ต้องหาชั่วคราวได้ โดยมีประกันหรือหลักประกันให้อัยการทหารจัดให้ผู้ประกันทำสัญญาประกันไว้ต่อผู้มีอำนาจสั่งควบคุมตามแบบ ธน.๗ ถ้ามีหลักประกันให้ยึดหลักประกันไว้แล้วแจ้งให้ผู้มีอำนาจสั่งควบคุมทราบเพื่อปล่อยผู้ต้องหาไป

ถ้าหลักประกันเป็นเงิน ให้อัยการทหารนำหลักฐานฝากเงินไว้กับเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงิน โดยไม่ชักช้า และเก็บรักษาหลักฐานการฝากไว้

กรณีดังต่อไปนี้ไม่ควรให้มีการปล่อยชั่วคราว คือ

(๑) เมื่อมีเหตุผลว่าผู้ต้องหาจะหลบหนี

(๒) อาจเกิดอันตรายหรือความเสียหายขึ้นแก่ตัวผู้ต้องหาเองหรือบุคคลอื่น

(๓) จะเป็นเหตุขัดข้องแก่การสอบสวนหรือการหาหลักฐาน

(๔) เป็นคดีที่มีลักษณะหรือเหตุผลพิเศษ เช่น ถ้าให้มีการปล่อยชั่วคราวแล้ว จะทำให้เสื่อมเสียความยุติธรรม อาจมีการขู่เข็ญ หรือทำร้ายพยาน หรือทำให้ยากแก่การสอบสวน หรืออาจจะเป็นเหตุให้พยานหลักฐานอื่น ๆ ถูกทำลายให้ชำรุด หรือสูญหายได้

ระเบียบราชการศาลทหาร

พ.ศ.๒๕๓๒

ข้อ ๑๖. การร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว

๑๖.๑ ให้ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีอำนาจ ถ้ามีทรัพย์สินเป็นหลักประกัน ให้มีบัญชีสิ่งของแนบมาพร้อมกับคำร้องด้วย

๑๖.๒ เมื่อได้รับคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว ให้เจ้าศาลรีบเสนอตุลาการเพื่อพิจารณาสั่ง

๑๖.๓ เมื่ออนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ให้ทำสัญญาประกันไว้

๑๖.๔ เมื่อผู้ประกันหมดภาระผูกพันตามสัญญาประกันแล้ว ให้เจ้าศาลเตือนผู้ประกันให้จัดการร้องขอถอนหลักทรัพย์ที่วางไว้เป็นประกันคืนไปโดยเร็ว

๑๖.๕ การร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวระหว่างอุทธรณ์หรือฎีกา

๑๖.๕.๑ คดีที่ยังมิได้ส่งสำนวนไปยังศาลทหารกลาง หรือศาลทหารสูงสุดให้ยื่นคำร้องต่อศาลทหารชั้นต้นที่พิจารณาคดีนั้น ถ้าเห็นสมควรให้ปล่อยชั่วคราวศาลจะส่งอนุญาต มิฉะนั้นให้รีบส่งคำร้องพร้อมสำนวนไปให้ศาลทหารกลางหรือศาลทหารสูงสุดเพื่อสั่งแล้วแต่กรณี

๑๖.๕.๒ คดีที่ส่งสำนวนไปยังศาลทหารกลาง หรือศาลทหารสูงสุดแล้ว คำร้องให้ปล่อยชั่วคราวจะยื่นต่อศาลทหารชั้นต้นที่พิจารณานั้น หรือศาลทหารกลางหรือศาลทหารสูงสุดก็ได้ ถ้ายื่นที่ศาลทหารชั้นต้น ให้ศาลทหารชั้นต้นรีบส่งคำร้องไปยังศาลทหารกลาง หรือศาลทหารสูงสุดเพื่อสั่งแล้วแต่กรณี

๑๖.๖ ในกรณีที่ผู้ขอปล่อยชั่วคราวขอใช้หลักประกันเดิม ถ้าศาลเห็นสมควรและอนุญาต ให้ทำสัญญาประกันใหม่